

ԲԱՆԱՍՏԵՆՆԵՐՈՒԹԻՒՆՔ

ԶԻՆՈՒՈՐ

Ճակատը խօնարհ, գրօշակ մի ձեռին
Գնահւմ է արագ, զիւցազն պատանին.
Դրօշակին վըրայ, հին պատառուտած՝
Որոշ երկին այս տառեր գըրուած՝

Հայրենիք:

Դեռ այտիյ վըրայ՝ կաթիլք արտասուաց,
Փայլէին մի տխուր փայլով սիրաթաց.
Զի բաժնուեր էր նրանցից՝ որ սիրէր,
Եւ լսկ այս բառովս միայն սփոփուէր,

Հայրենիք:

Հանդիպում էր նա խոնջեալ ճամբորդին,
Որ հանգչէր խաղաղ, ցուպն 'ի մէջ ոտին.
Հրաւիրէր քաջին իւրոյ հանգըստեան,
Բայց նա յառաջ գնայ տալով պատասխան,

Հայրենիք:

Որսորդըն ասէր, որ ըզգոյշ լինի
Թէ տոռամնաձև ժայռ, լեռներ անցնի,
Ուր մահ գահավէժ տայ՝ մի քայլ մոլոր.
Բայց նա մրմնէր շրթներով բոսոր,

Հայրենիք:

Քաջ մարտիկն ուրախ՝ եւ հողւով վըսեմ,
Խողայր ժըպտերեա, մահու վտանգի դէմ.
Ոչ լեռ, ոչ անձառ, ոչ գաշտ, ոչ անտառ,
Զէին խոշընդոտ. մնէր յառաջ գնայր,

Հայրենիք:

Նա հանդիպեցաւ կուսին նազենի,
Որի տասնեւութ գարունք ծաղկենի,
Սիրոյ բոյրերով զարդարել էին.
Լըսեց որ քաջըն ասէր կաթոգին՝

Հայրենիք:

« Ո՛հ ցընորք, գոչեց լեռների հարսը.
« Հայրենիքդ անշուշտ տայ քեզ օրհասը.
« Եկ իմ գըրկի մէջ վայլել սէր եւ կեանք ».
Բայց նա իւր սրտին զըրած էր փականք,

Հայրենիք:

Արեն երբ նորից երկինքը կապտեց,

Դաշտերն եւ լեռինք մառախուղ ծածկեց .
Յանկարծ մարտագուռ, ճիչեր եւ աղմուկ
Խափանեցին ձայնն, որ հնչէր 'ի սուգ .

Հայրենիք :

Բայց միգահալած քամին սուրալով՝
Պարզեց դիականց կոյտերն 'ի հոլով .
Երեւցաւ դաշտում . քաջն էջ վիրաւորդ ,
Որ դեռ մրմնէր մեռելոց 'ի բարդ ,

Հայրենիք :

Ո՛հեաւ, աչքերը երկնքին ուղղած ,
Կեանքն իւր Հայրենեաց, հոգին առ Աստուած .
Դրօշակըն ծածկեց իւր դրօշակակիր ,
Յորում՝ կար գրուած իր տապանագիր .

Հայրենիք :

ՊԵՏՐՈՍ Հ. ԱԴԱՄԵԱՆ

Ի ՄԱՀ ԳՐՈՋՍ ՍՐԲՈՒՀԻՈՅ ԵՒԳԻՆԵԱՅ

Այս առաջին գիշերն է, Գայր սիրական ,
Որ պի' նընջես գերեզմանիդ սև մութ ծոց .
Ճերմակ հագուած, հանգերձ մաքուր կուսական ,
Չոր կարեց մայրդ, աչքը արցունք, սիրտը խոց .
Պիտի նընջես այդ նըսեմ տեղն, առանձին .
Գու չորս բոլորդ, անծանօթ քիչ ժողովուրդ ...
Ուր կը փըչէ խաչքարանց մէջը քամին
Գըպուելով յար ծառ եւ ծաղիկ եւ թըփուտ :
Այլ չի հասնիր շուէշը հովին մինչ առ քեզ .
Տապանիդ մէջ անհալ, անօդ դուն պառկած ...
Բաւ է, ելիր, Գայր իմ քաղցրիկ, նայէ տես
Շողջողուն լոյսը աչաքեղ աստեղաց :
Նայէ, երկինքն ինչպէս տնամպ կը փայլի ,
Հեզիկ շարժին լըճիս ջրերի . հոն հեռուն ,
Հորիզոնէն, ուր մէզ մըշուշն կը պարզի ,
Լոյս կ'երևայ, որ կը մօտի գողգոջուն :
Դա աղօտ լոյս կոնդուլային է յոգնած ,
Թերեւս այն է, որ այս առաւուր ըզքեզ հոս ,
Ճերմակ հագուած բերաւ դանդաղ աւ կամաց
Որ իջնաս, Գայր, այդ գետնափոր հողուն փոս :
Ոչ ... դու եկար հանգչած յառաջ նաւակին ,
Ծաղիկներով եւ ջահերով զարդարուած ,
Յոյժ գեղեցիկ . ուր ծաղիկներն բուրէին